

Theaterlessen

De Achterhoek biedt stevast inspirerend decor voor een brainstorm. Tussen groene weilanden en weidse vergezichten waaien de gedachten in je hoofd sneller de goede kant op. Zo was het ook een jaar of vijf geleden toen Coen van Oostrom, voorman van projectontwikkelaar OVG, een aantal generatiegenoten uitnodigde voor een tweedaags samenzijn op een oud kasteel in Brummen.

Het was een bont gezelschap, met bestuurders, advocaten, wetenschappers, journalisten en ondernemers. We spraken over onze verbinding met dat ene onderwerp waarmee OVG zich steeds nadrukkelijker wilde onderscheiden: duurzaamheid. Wat hadden we ermee? Waar haalden we onze inspiratie vandaan?

Het delen van persoonlijke verhalen werkte: de kracht van *storytelling*. Ik heb uit dat korte weekend een aantal inspirerende voorbeelden meegenomen, waarmee ik mijn eigen duurzame ambities scherper kon definiëren en invullen. Maar wat me vooral bijbleef was het enthousiasme dat we in elkaar losmaakten.

Verreweg de meesten gingen blij verrijkt naar huis, geïnspireerd om met meer kennis en bewustzijn de eigen vergroening te intensiveren. Er was er maar één die wat mopperde: hij was al zo lang bezig met dit onderwerp dat hij dit tempo veel te vrijblijvend vond. Hij had bovendien, zei hij, nauwelijks iets nieuws gehoord.

Afgelopen woensdagavond zat ik in een ander inspirerend decor: de Amsterdamse stadsschouwburg. Deze krant organiseerde daar 'Het Groene Theater'. Doel van die avond is om lezers te informeren over en te enthousiasmeren voor duurzaamheid. Naast de vele congressen over dit onderwerp is het goed ook een plek te hebben waar je duurzaamheid wat lichtvoetiger kunt behandelen; informeren en amuseren met de bedoeling om de mensen in de zaal te inspireren bij hun eigen verduurzaming.

Voor een uitverkochte zaal wisselden sprekers en cabaretiers elkaar af en zong een groene ondernemer de sterren van de hemel.

Een groeiende groep wil groener leven, wonen en werken

Het was een mooie theateravond, vond het gros van de aanwezigen. Ze gingen opgewekt naar huis.

Ook hier liep ik na afloop een mopperaar tegen het lijf. Weinig nieuws gehoord, klonk het weer. Jij misschien niet, maar dat was ook niet de insteek, repliceerde ik tegen de doorgewinterde duurzame koploper die even symbool stond voor de kleine groep mensen die al zó lang vooroplopen, dat de verzekering soms toeslaat omdat de rest te langzaam volgt. Hun voor-sprong zet ze op achterstand. Juist nu de massa gegrepen wordt door het groene denken, zouden zij de sturende gidsen kunnen zijn.

Tussen alle enthousiasme van een opvallend jong publiek dat na afloop netwerkend naborrelde, was dat wat mij frappeerde. Het zijn er niet zoveel gelukkig, maar die paar mopperende koplopers moeten zichzelf opnieuw durven uitvinden. De kansen om hun kennis en kunde in te zetten zijn zelden groter geweest dan nu. Een groeiende groep wil groener leven, wonen en werken. Neem ze bij de hand en leidt ze naar jullie voorland. Als het moet via de Achterhoek. Het werkt. Je kunt er zelfs theater van maken.

MAX CHRISTERN

De auteur is journalist, moderator en oud-redacteur van deze krant.